

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920200177
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920200177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova č. 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. W. XXX, XXX XX A. W., o zaplatenie 550,16 € s príslušenstvom, o zaplatenie 180,- € poplatkov za upomienky a 100,- € poplatku za spracovanie úveru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14Csp/4/2020-68 zo 04.06.2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v závislom III. výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia zostatku úverovej istiny vo výške 550,16 €, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 550,16 € od 29.01.2017 do zaplatenia, poplatkov za upomienky spolu vo výške 180,- €, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- € a zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 1 000,- € od 23.03.2016 do 05.05.2016, zo sumy 887,54 € od 06.05.2016 do 19.05.2016, zo sumy 775,08 € od 20.05.2016 do 29.07.2016, zo sumy 662,62 € od 30.07.2016 do 25.08.2016, zo sumy 550,16 € od 26.08.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 550,16 € od 29.01.2017 do zaplatenia tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 550,16 € od 29.01.2017 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

1.1 Svoje nároky žalobca odvodzoval od zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 23.03.2016, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať spolu s úrokom vo výške 249,60 € a poplatkom za expresné vybavenie úveru v sume 100,- € v 12 mesačných splátkach splatných vždy ku dňu 23. v mesiaci, pričom prvé štyri splátky (prvá 23.04.2016) boli dohodnuté vo výške po 1,- € mesačne a piata až dvanásť splátka vo výške po 168,20 € mesačne. Žalobca tvrdil, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, úver riadne a včas nesplácal napriek 6 upomienkam a výzvam na zaplatenie dlžnej sumy, z tohto dôvodu žalobca v súlade s dohodnutými podmienkami v zmluve a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru zosplatnil úver ku dňu 28.01.2017 potom, čo žalovaný neuhradil časť siedmej splátky splatnej 23.10.2016 a neuhradil splátky osem, deväť a desať splatné 23.11.2016, 23.12.2016 a 23.01.2017. Žalovaným zaplatenú sumu 449,84 € započítal žalobca na úhradu istiny (4x po 1,- € splátky č. 1, 2, 3 a 4 + 5 a 6 splátka 2x 168,20 € a na 7 splátku bola započítaná suma 109,44 € a zostalo neuhradených 58,76 €). Súd prvej inštancie

uzavrel, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“), ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalobca pri zosplatnení úveru postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ a tvrdenie žalobcu o tom, že došlo ku zosplatneniu úveru nebolo sporné. Súd prvej inštancie v súlade s § 54a OZ skúmal, či žalobca uplatnil svoj nárok na súde žalobou doručenu Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 20. januára 2020 včas. Vyhodnotil, že žalobca zmeškal premlčaciu dobu ustanovenú v § 101 OZ a uplatnený nárok podľa § 100 ods. 1 v spojení s § 54a OZ mu nie je možné priznať. S odkazom na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v skutkovo a právne totožných veciach riešiacich plynutie premlčacej doby podľa § 103 OZ z dôvodu, že bolo plnenie dohodnuté v splátkach a prijal záver, že začiatok plynutia premlčacej doby nie je viazaný na okamih využitia práva podľa § 565 OZ žalobcom, ale je viazaný na okamih splatnosti tej splátky, ktorá je dôvodom na využitie práva na zosplatnenie úveru veriteľom. Premlčacia doba pre uplatnenie nárokov na súde začala žalobcovi plynúť od zročnlosti tej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. Za túto splátku je potrebné považovať siedmu splátku splatnú 23.10.2016, ktorá nebola žalovaným uhradená v plnej výške. Trojročná premlčacia doba začala žalobcovi plynúť 23.10.2016 a uplynula 23.10.2019. Žaloba bola na súd doručená až 20.01.2020 po uplynutí premlčacej doby, z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu v časti týkajúcej sa istiny, expresného poplatku, úroku z úveru a úroku z omeškania podľa § 54a OZ zamietol.

1.2 Nárok na zmluvnú pokutu považoval súd prvej inštancie za dôvodný, keď bolo preukázané, že žalovaný skutočne dlhuje žalobcovi 550,16 € ku dňu predčasného zosplatnenia úveru 28.01.2017. Nárok na zmluvnú pokutu vznikol žalobcovi podľa názoru súdu prvej inštancie až 28.01.2017 a podľa R 28/1984 začala trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty plynúť žalobcovi až odo dňa vzniku tohto nároku 29.01.2017. Tento nárok bol žalobcom uplatnený v trojročnej premlčacej dobe a vyplýva z ustanovenia § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, preto v tejto časti bolo žalobe vyhovie.

1.3 Žalobca nepreukázal, že žalovanému doručil alebo sa aspoň pokúsil doručiť šesť upomienok, za ktoré si účtoval poplatky vo výške 30,- €. Vznik nároku ani jeho výšku žalobca nepreukázal, z tohto dôvodu bola žaloba v tejto časti zamietnutá.

1.4 Žalovanému by podľa výsledku súdneho konania vznikol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %. Žalovaný si v konaní žiadne trovy neuplatnil ani mu zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, z tohto dôvodu žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi súd prvej inštancie nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá napadol odvolaním žalobca s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku vytýkajúc okresnému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Poukázal na uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 23.03.2016, s ktorej obsahom žalovaný súhlasil a svoj súhlas potvrdil jej podpisom. Žalovaný nevyužil možnosť odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia, čo potvrdzuje jeho súhlas s podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca zdôraznil, že splátky uhradené žalovaným boli započítané na dlžnú istinu. Zmluva o úvere netrpí žiadnymi právnymi vadami, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov.

2.2 Žalobca sa „nestotožnil s vyjadreniami“, že nepristúpil k zosplatneniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami. Splatnosť spotrebiteľského úveru nastala 28.01.2017 pre neplnenie si povinností žalovaného riadne a včas v zmysle uzatvorenej zmluvy. V bode 15 všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere je uvedené, že v prípade, ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa dlh splatný okamžite.

2.3 Žalobca navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C. s. p., preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že podmienky pre jeho nariadenie splnené neboli, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 C. s. p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej

časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a závislom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti z dôvodu premlčania uplatneného nároku, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C. s. p.; § 380 C. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 550,16 €, expresný poplatok v sume 100,- € a úrok z úveru a úroky z omeškania je premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť odo dňa splatnosti siedmej splátky dohodnutej na deň 23.10.2016 a márne uplynula dňa 23.10.2019, pretože žalobca doručil žalobu na Okresný súd Rimavská Sobota až 20.01.2020, t. j. vykonal svoje právo až po márnom uplynutí premlčacej doby. Nárok uplatnený v tomto konaní vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a súd prvej inštancie v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka správne prihliadol na jeho nevymáhateľnosť v dôsledku márneho uplynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku. Podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie došlo zo strany žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka) ku dňu 28.01.2017 a to kvôli splátke splatnej dňa 23.10.2016 (§ 103 Občianskeho zákonníka). Nárok na zaplatenie sumy 180,- € z titulu poplatkov za upomienky preukázaný nebol.

8. Žalobca nekonkretizoval, v čom spočívajú nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Zhodne so súdom prvej inštancie uvádza dátum uzavretia zmluvy o úvere, jej označenie číslom, spôsob splácania dohodnutý v zmluve, výšku dohodnutých splátok, úhrady žalovaným, dlžnú sumu, aj spôsob započítania na úhradu istiny, že prvou omeškanou splátkou bola siedma splátka splatná 23.10.2016 a že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo ku dňu 28.01.2017. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku nebol uplatnený dôvodne.

9. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

10. Právne posúdenie veci súdom prvej inštancie podľa § 54a a § 103 Občianskeho zákonníka bolo správne. Sám žalobca kvalifikuje zmluvu o úvere uzavretú so žalovaným dňa 23.03.2016 ako spotrebiteľskú zmluvu a zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Dôvody odvolania žalobcu sa vôbec neviažu k obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie neposudzoval platnosť zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka a za preukázané považoval skutkové tvrdenia žalobcu o zosplatnení úveru podľa § 565 OZ, keď žalovaný tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel. Žalobca žiadnym spôsobom nerozporuje ani sa nevyjadruje v odvolaní k právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie podľa ustanovenia § 103 OZ a nepopiera ani záver prvoinštančného súdu, že svoje nároky uplatnil po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd na základe toho konštatuje, že ani druhý odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci nebol uplatnený dôvodne.

11. Napriek tomu, že posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o uplatnenom nároku na zmluvnú pokutu nebolo vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom odvolania (§ 379 C. s. p.) predmetom odvolacieho prieskumu, odvolací súd pre úplnosť udáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca popri istine s príslušenstvom uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 550,16 € od 29.01.2017 do zaplatenia, t. j. čiastočne aj ako opakujúce sa plnenie, ktorým však zmluvná pokuta nie je, preto zmluvnú pokutu nemožno priznať „do zaplatenia“, pretože nárok na zmluvnú pokutu nie je (na rozdiel od úroku, úrokov z omeškania alebo poplatku z omeškania) príslušenstvom zabezpečenej pohľadávky ani opakujúcim sa plnením, ale ide (napriek jeho akcesorickej povahe) o nárok so samostatným skutkovým základom, ktorý nie je možné priznať žalobcovi do budúcnosti; v žalobe (jej petite) musí byť tento nárok vyčíslený konkrétnou peňažnou sumou a ak je zmluvná pokuta dojednaná vo väzbe na plynutie času (dobu omeškania), musí byť zo žaloby a jej dôvodov zrejmé, za ktoré konkrétne obdobie sa nárok na zmluvnú pokutu uplatňuje; v prípade uplatnenia zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia, je možné ju žalobcovi priznať (za predpokladu splnenia ostatných zákonných podmienok na jej priznanie) len do vyhlásenia rozsudku (k problematike možnosti uplatnenia zmluvnej pokuty ako opakujúceho sa plnenia do budúcnosti pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/12/2011 zo dňa 14.06.2012, ale aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1432/2010 zo dňa 30.03.2011, sp. zn. 26Cdo/4503/2009 zo dňa 28.06.2011, sp. zn. 23Cdo/3854/2011 zo dňa 28.11.2011, sp. zn. 23Cdo/5288/2009 zo dňa 22.06.2010, sp. zn. 26Cdo/2135/2010 zo dňa 24.04.2012, sp. zn. 23Cdo/1000/2012 zo dňa 24.04.2013 alebo sp. zn. 23Cdo/4799/2010 zo dňa 26.04.2011; súčasne pokiaľ ide o vznik práva na zmluvnú pokutu (s dosahom na posúdenie premlčania uplatneného nároku na zmluvnú pokutu), v prípade, že nebola dohodnutá splatnosť zmluvnej pokuty je správne vychádzať z názoru, že ak nebola dohodnutá ani inak stanovená doba na splnenie nároku dlžníkom, začína plynúť premlčacia doba nasledujúceho dňa po tom, ako nárok vznikol (R 28/1984), nárok na zmluvnú pokutu však nevzniká jej vyčíslením (napr. vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), ale vzniká už v okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje (napr. nezaplatením dojednanej splátky úveru).

12. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ktorý bol vecne správny a odôvodnený skutočnosťou, že napriek pomernému úspechu žalovaného v spore jemu žiadne trovy konania nevznikli.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania; žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).